

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 113/10
Luxemburg, 16 noiembrie 2010

Hotărârea în cauza C-261/09
Gaetano Mantello

Instanța națională care emite un mandat european de arestare este abilitată să constate că o hotărâre pronunțată anterior în ordinea sa juridică nu privește aceleași fapte ca cele vizate în mandatul său

Ca atare, autoritatea judiciară care arestează inculpatul nu poate, în principiu, să refuze predarea acestuia

Decizia-cadru¹ privind mandatul european de arestare urmărește să simplifice și să accelereze procedurile de predare între statele membre, înlăturând complexitatea și riscurile de întârziere inerente procedurilor politice și administrative de extrădare prin instituirea unui sistem de liberă circulație a deciziilor judiciare întemeiat pe principiul recunoașterii reciproce. Mecanismul mandatului european de arestare se bazează pe un grad ridicat de încredere între statele membre. Punerea în aplicare a acestuia nu poate fi suspendată decât în caz de încălcare gravă și persistentă de către unul dintre statele membre a principiilor enunțate de Carta drepturilor fundamentale. Pe de altă parte, autoritatea judiciară a statului membru de executare a mandatului de arestare refuză executarea acestuia atunci când din informațiile aflate la dispoziția sa rezultă că persoana căutată a fost judecată definitiv într-un stat membru pentru aceleași fapte. În plus, în cazul în care autoritatea judiciară de executare consideră că informațiile comunicate de statul membru emitent sunt insuficiente pentru a-i permite să decidă predarea, aceasta solicită informații suplimentare autorității care a emis mandatul.

Domnul Gaetano Mantello a fost condamnat în 2005 de Tribunale di Catania (Tribunalul din Catania, Italia) pentru posesie ilegală de cocaină destinată revânzării. Ulterior, acesta a executat efectiv 10 luni și 20 de zile de detenție.

În 2008, același tribunal a emis un mandat european de arestare împotriva sa pentru fapta de a fi participat – între 2004 și 2005 – la un trafic de stupefiante în grup organizat în mai multe orașe italiene, precum și în Germania.

La sfârșitul anului 2008, luând cunoștință de mandatul de arestare prin intermediul Sistemului de Informații Schengen (SIS), autoritățile germane au dispus arestarea domnului Mantello. Tribunale di Catania – în calitatea sa de autoritate judiciară emitentă a mandatului – a informat Oberlandesgericht (curte de apel regională) din Stuttgart că hotărârea pronunțată în 2005 nu se opunea executării mandatului.

Oberlandesgericht s-a adresat totuși Curții de Justiție, solicitând să se stabilească dacă se poate opune executării acestui mandat de arestare în temeiul principiului *ne bis in idem*, în măsura în care, în opinia sa, la momentul anchetei care a condus la condamnarea domnului Mantello pentru deținere de cocaină, organele de anchetă italiene dispuneau de probe suficiente pentru a începe urmărirea pentru trafic de stupefiante în bandă organizată. În interesul anchetei, acestea din urmă nu ar fi comunicat informațiile și probele care se aflau în posesia lor judecătorului de instrucție și nici nu ar fi solicitat la acea dată urmărirea penală pentru aceste fapte.

¹ Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre (JO L 190, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 3).

Sesizată în primul rând cu privire la interpretarea noțiunii „aceleași fapte”, Curtea constată că interpretarea reținută în jurisprudența referitoare la Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen² este valabilă și în contextul deciziei-cadru. Cu toate acestea, Curtea consideră că, în realitate, incertitudinile instanței de trimitere privesc mai degrabă **noțiunea de „hotărâre definitivă”**. Astfel, prezenta cauză ridică problema dacă împrejurarea că organele de anchetă dispuneau, în momentul pronunțării hotărârii asupra posesiei de stupefiante (în 2005), de elemente de probă referitoare la participarea inculpatului la organizația criminală, însă nu le-au supus aprecierii Tribunale di Catania pentru a nu afecta buna desfășurare a anchetei, ar permite să se considere că există deja o decizie care poate fi asimilată unei hotărâri definitive pentru faptele expuse în acest mandat de arestare.

Curtea arată că o persoană căutată este considerată că a fost judecată definitiv pentru aceleași fapte în cazul în care, în urma unei proceduri penale, acțiunea publică s-a stins în mod definitiv sau persoana este achitată definitiv. **Acest caracter „definitiv” al unei hotărâri depinde de dreptul statului membru în care a fost pronunțată hotărârea respectivă.** În consecință, **o decizie care, potrivit dreptului statului membru care a inițiat urmărirea penală, nu stinge definitiv acțiunea publică la nivel național pentru anumite fapte nu constituie, în principiu, un impediment procedural în calea începerii sau a continuării urmăririi penale**, pentru aceleași fapte, în unul dintre statele membre ale Uniunii.

În cazul în care, **ca răspuns la o solicitare de informații formulată de autoritatea judiciară de executare, autoritatea care a emis mandatul de arestare a constatat în mod expres, în temeiul dreptului său național, că hotărârea precedentă pronunțată în ordinea sa juridică nu este o hotărâre definitivă care să se refere la faptele vizate în mandatul său, autoritatea judiciară de executare nu poate, în principiu, să refuze executarea mandatului european de arestare.**

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Este de competența instanței naționale să soluționeze cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Claudiu Ecedi-Stoisavlevici ☎ (+352) 4303 3720

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe [„Europe by Satellite”](#) ☎ (+32) 2 2964106

² Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985 între guvernele statelor din Uniunea Economică Benelux, Republicii Federale Germania și Republicii Franceze privind eliminarea treptată a controalelor la frontierele comune (JO 2000, L 239, p. 19, Ediție specială, 19/vol. 1, p. 183), semnată la Schengen (Luxemburg) la 19 iunie 1990.